

EXPUNERE DE MOTIVE

Recent, a fost promulgată și publicată în Monitorul Oficial al României, Legea nr. 107/2022 prin care se modifică *art. 32 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001* în sensul în care se instituie o competență alternativă de soluționare a plângerilor contravenționale: fie instanța de la locul „faptei” cum era până în prezent (dar în baza unei norme de competență exclusivă), fie instanța de la domiciliul contravenientului.

Potrivit Legii nr. 107/2022, art. 32 alin (1) din O.G. nr. 2/2001 se modifică în felul următor: *„(1) Plângerea se depune și se soluționează în baza competenței alternative la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția ori la judecătoria în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul contravenientul.”*

În epoca tehnologiei și a digitalizării o asemenea normă nu poate fi decât binevenită, reducând cel puțin poluarea pricinuită de transportul unora dintre contravenienți înapoi la „locul faptei” pentru „dreapta judecată”.

Inițiativa de modificare al art. 32 alin (1) din Ordonanța nr. 2/2001 a fost depusă în anul 2019 însă, nu a fost corelată cu și prevederile art. 118 alin (1) din Ordonanța de urgență nr. 195/2002 (Codul rutier) care statuează că: *„Împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

Ca atare, aceste prevederi sunt în vigoare în acest moment, asupra lor neintervenind nici o modificare și nici o abrogare implicită a acestor dispoziții, astfel că în practică se ridică o serie de probleme, cum ar fi dacă modificările aduse Ordonanței nr. 2/2001 se vor aplica și în materia contravențiilor rutiere sau dacă, dimpotrivă, în această materie va rămâne o competență teritorială exclusivă.

Este evident ca nu se pot aplica alte dispoziții, atâta timp cat avem dispoziției expresă, de aceea consider că este necesară și o modificare a art. 118 alin (1) din Codul rutier, astfel încât și în materia contravențiilor rutiere să opereze o competență alternativă.

În susținerea acestei interpretări, trebuie să observăm că, norma din Codul rutier nu a reprezentat niciodată o normă specială în raport de norma generală din art. 32 alin (1) al O.G nr. 2/2001 pentru a supraviețui modificării normei generale.

Practic, dispozițiile art. 118 alin (1) a Codului rutier nu reprezintă decât o transpunere inutilă a prevederii din legea cadru, O.G nr. 2/2001. Modificându-se expres legea de bază trebuie modificată implicit și legislația rutieră, precum și orice alt text legislativ pentru a nu exista dispoziții divergente.

Pentru înlăturarea problemelor ce pot interveni în stabilirea competenței și în cazul contestării acestui gen de contravenții este necesară adoptarea acestei inițiative legislative de modificare a Legii nr. 195/2002 (Codului rutier) în sensul consacării și acolo a competenței alternative.

Deputat,
Eugen NEAȚĂ

